პროლეტარიანო, ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ხუთშაბათი, 22 იანვარი, 1948 წ. № 16 (8060). ფასი 20 კაპ.

დღეს გაზეთშია:

ლენინის ანდერძით, სტალინის წინამძღოლობით — „პრავდის“ მოწოდება (1-ლი გვერდი).
მოსკოვი, კრემლი. ამხანაგ სტალინს (1-ლი გვერდი).
ლენინის იდეები ანათებენ კომუნიზმის გზას. ამხ. მ. ა. სუსლოვის მოხსენება ვ. ი. ლენინის გარდაცვალების XXIV წლისთავისადმი მიძღვნილი საზეიმო-სამგლოვიარო სხდომაზე მოსკოვში 1948 წლის 21 იანვარს (მე-2 და მე-3 გვერდი).
ვ. ი. ლენინის გარდაცვალების XXIV წლისთავი. საზეიმო-სამგლოვიარო სხდომა სსრ კავშირის დიდ თეატრში 21 იანვარს (მე-3 გვერდი).
ვ. ი. ლენინის გარდაცვალების XXIV წლისთავისადმი მიძღვნილი საზეიმო-სამგლოვიარო სხდომა თბილისის რუსთაველის სახელობის თეატრში (მე-4 გვერდი).
უცხოეთის ამბები — დეპეშები (მე-4 გვერდი).

ლენინის ანდერძით, სტალინის წინამძღოლობით

24 წელმა განვლო იმ გლორიოდან, რაც გარდაიცვალა ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინი — უდიდესი ბელადი, კომუნიზმის თეორეტიკოსი და მშენებელი, ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს დამაარსებელი, რევოლუციის გენიისი, მთელი მშრომელი კაცობრიობის საყვარელი მასწავლებელი და მეგობარი.

ლენინის სახელთან დაკავშირებულია მსოფლიო ისტორიაში უდიდესი გამარჯვებანი მუშათა კლასისა, გმირულგებანი მარქსიზმისა, მუშათა კლასს ყველა მტრის წინააღმდეგ, ყველა სახის ოპორტუნიზმის, რეფორმიზმის წინააღმდეგ ბრძოლაში ლენინმა არა მარტო აღორძინა, დაიცვა მარქსის მოძღვრება, არამედ კიდევაც განავითარა იგი საზოგადოებრივი განვითარების ახალ პირობებში, იმპერიალიზმის პირობებში. ლენინიზმი იმპერიალიზმისა და პროლეტარული რევოლუციების ეპოქის, დედამიწის ერთ მეექვსედი ნაწილზე სოციალიზმის გამარჯვების ეპოქის მარქსიზმია.

ნახევარმა საუკუნემ განვლო მას შემდეგ, რაც რევოლუციის დიდმა გენიოსებმა ლენინმა და სტალინმა დაიწყეს ბოლშევიკური პარტია, ახალი ტიპის პარტია შენება. დაკსაქსული მარქსიტიკული წრეებიდან და ჯგუფებიდან მძლავრ ენქსმლოინინან პარტიამდე, რომელიც ხელმძღვანელობს მსოფლიოში პირველ სოციალისტურ სახელმწიფოს,—ასეთია ჩვენი პარტიის სახელოვანი გზა.

ლენინმა და სტალინმა მუშათა კლასს გაუღვიძეს დიადი ენერგია დიადი მიზნის განსახორციელებლად. ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით ჩვენი ქვეყანის მშრომელთა ადამზეს ცარიზმი, მოსპეს მემამულეობა და კაპიტალისტთა ხელისუფლება, შეჰქმნეს მსოფლიოში პირველი მუშათა და გლეხთა სოციალისტური სახელმწიფო. დაიწყო მსოფლიო ისტორიის ახალი ერა.

„ადამიანია, — სწერდა ვ. ი. ლენინი, — სპობს უკანასკნელი სახის ძონობას: კაპიტალისტის ანუ დაქირავებულ მონობას.

თავისუფლება რა მონობისაგან, კაცობრობის პირველად ეზიარება ნამდვილ თავისუფლებას“.

ლენინის მიერ შექმნილმა საბჭოთა სახელმწიფომ უკვე გადაბიჯა თავის 30 წლის მიჯნას. ამ სახელმწიფომ დაიწყო პროლეტარიატის პოლიტიკური ბატონობის ახალი მსოფლიო ისტორიული ეპოქა, რომელიც ბურჟუაზიის ბატონობის ეპოქა შეცვალა.

საბჭოთა ხალხს შეუპოვარი ბრძოლისა და შემოქმედებითი მოღვაწეობის 30 წელი ლენინიზმის ყოვლისმძლე ძალის განსაზიერებაა. ამის დამამტკიცებელი ის არის, რომ ჩვენს ქვეყანაში აშენდა სოციალიზმი, დიდ სამამულო ომში გაიმარჯვა საბჭოთა ხალხმა, საბჭოთა სახოგადოება მტკიცედ მიდის კომუნიზმისაკენ, მთელ მსოფლიოში ძლიერდება სოციალიზმი და დემოკრატია.

ამხანაგმა სტალინმა ლენინის საქმე დაიცვა მტერთაგან, ლენინის ფრაზის განმეორებლებმა დარაზმა პარტია და მთელი ხალხი, რომელიც ყარაფულ ადამიანთა და კაპიტულანტთა წინააღმდეგ შეუპოვარი ბრძოლით დაიცვა ლენინის მოძღვრება და უფრო განავითარა იგი საერთაშორისო მუშათა მოძრაობის ახალი ისტორიული გამოცდილების და სოციალისტური მშენებლობის პრაქტიკის ფურცლები მეცნიერული განზოგადების საფუძველზე.

ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობით ვ. ი. ლენინის გენიალური თანამგზრძოლის, ლენინის უკვდავი საქმის ღირსეული განმგზრობის ამხანაგ ი. ბ. სტალინის მეთაურობით საბჭოთა ხალხმა შეარყია ლენინის ანდერძი. ჩვენს ქვეყანაში აშენებულია სოციალიზმი, შეიქმნა პროლეტარიატისა სოციალისტური ინდუსტრია და მსოფლიოში ყველაზე მსხვილი სოციალისტური მიწათმოქმედება, დაყარდა მსოფლიოში უმაგალითო მეგობრობა თანასწორუფლებიანი ხალხებისა. ჩვენმა ქვეყანამ დიდი ხანია თავი დაიდგა ეკონომიურ, კულტურულ, სამხედრო ჩამორჩენილობაა. საბჭოთა კავშირი ძლიერი სახელმწიფო გახდა სტალინურ ხუთწლეულთა მანძილზე. ლენინ-სტალინის უძლეველი დროშით საბჭოთა ხალხმა გაანადგურა გერმანელი და იაპონელი იმპერიალისტები. საბჭოთა ხალხმა იხსნა კაცობრობა ფაშისტური დამონების საფრთხისაგან.

ომისშემდგომ პერიოდში ახალი ძალით გამოვლინდა საბჭოთა სახელმწიფოს დიადი ძლიერება, ლენინურ-სტალინური იდეების უდიდესი მამოძრავებელი და მართგანმზღვალი როლი. საბჭოთა კავშირში სწრაფად სწარმოებს მრეწველობის, ტრანსპორტის, სოფლის მეურნეობის აღდგენა, განუხრელად ვითარდება ეკონომიკისა და კულტურის ყველა დარგი, წარმატებით განხორციელდა ფულის რეფორმა, გაუქმდა სპპრათონ სისტემა, შემცირდა სასურსათო პროდუქტებისა და ფართო მოხმარების საქონლის ფასები, განუწყვეტლივ უმჯობესდება ხალხის მატერიალური კეთილდღეობა. ხოლო კაპიტალისტური ქვეყნების ეკონომიკა მზარდი კრიზისის გამო ძირს მიეკანება. კაპიტალის ქვეყნებში მკვეთრად ძლიერდება ინფლაცია, მცირდება მუშათა ხელფასი, მცირდება მშრომელთა ცხოვრების დონე, მატულობს უმუშაობა.

საბჭოთა წყობილება, რომელსაც საფუძველი ლენინმა ჩაუყარა, უზარმაზარ ენერგიას

ლენინის იდეები ანათებენ კომუნიზმის გზას

ამხ. მ. ა. სუსლოვის მოხსენება ვ. ი. ლენინის გარდაცვალების XXIV წლისთავისადმი მიძღვნილ საზეიმო-სამგლოვიარო სხდომაზე მოსკოვში 1948 წლის 21 იანვარს

ამხანაგებო!

ოცდათხუთმეტ წელმა განვლო ელადიმერ ილიას-ძე ლენინის გარდაცვალების დღიდან. 1924 წლის 21 იანვარს ჩვენგან წავიდა კაცობრობის გენიოსი, ბოლშევიკური პარტიის ორგანიზატორი, საბჭოთა სახელმწიფოს ფუძემდებელი, მთელი მსოფლიოს მშრომელთა ბელადი, მასწავლებელი და მეგობარი.

ჩვენი პარტიის ცენტრალური კომიტეტი თავის მიმართვაში „პარტიისადმი, ყველა მშრომელისადმი“ ბლოვის იმ დღეებში სწერდა:

„მარქსის შემდეგ პროლეტარიატის დიადი განმათავისუფლებელი მოძრაობის ისტორიას ჯერ არ წარმოუშვია ისეთი გონგანტური ფიგურა, როგორიც ჩვენი განსვენებული ბელადი, მასწავლებელი და მეგობარი. ყოველივე ამან, რაც პროლეტარიატში ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინმა ლენინიზმის ძლევამოსილი ღროშა მაღლა უპრიალეს ლენინის ერთგულ მოწაფესა და თანამებრძოლს, ბოლშევიკური პარტიის ბელადს, ლენინის ღირსეულ მემკვიდრეს და მიცვალებულ ლენინის ფიგურას, ულაზღვრო ძალებს შემოქმედებითი ძალებისადმი, უდიდესი ორგანიზაციული გენია, — ყოველივე ამან თავისი დიდებული განსახიერება ჰპოვა ლენინში, რომლის სახელიც გახდა სიმბოლო ახალი მსოფლიოსა დასაკეთილდან აღმოსავლეთამდე, საბჭოთადან ჩრდილოეთამდე“.

ყოველი განვლილი წლის შემდეგ ლენინის შობლიერი და მახლობელი სახე სულ უფრო მეტი სიდიადით წარმოგვიდგება თვალწინ. ლენინიზმის უკეთესი იდეები პოულობენ ახალ-ახალ მიღონონობით მომხრეს, სულ უფრო დიდ გავლენას ახდენენ მსოფლიო ისტორიის მთელ მსვლელობაზე.

ლენინის გარდაცვალების შემდეგ თითქმის მეოთხედი საუკუნის განმავლობაში ბოლშევიკური პარტია მტკიცედ და განუხრეკლად მიდის ლენინის გზით, იბრძვის და იმარჯვებს ლენინმწყლის დროშით. მთელი ამ წლების განმავლობაში ლენინიზმის ძლევამოსილი დროშა მაღლა უპრიალეს ლენინის ერთგულ მოწაფესა და თანამებრძოლს, ბოლშევიკური პარტიის ბელადს, ლენინის ღირსეულ მემკვიდრეს და მიცვალებულ ლენინის ფიგურას, ულაზღვრო ძალებს, **(მეუხარე, ხანგრძლივი ტაში).**

I. ლენინიზმის ყოვლისმძლე ძალა

საბჭოთა ხალხს მიერ ბოლშევიკების პარტიის ხელმძღვანელობით ჩვენს ქვეყანაში აშენებული სოციალიზმი ლენინიზმის ყოვლისმძლე იდეათა ცოცხალი განსახიერებაა.

ლენინმა მთელი თავისი სიცოცხლე მოანმარა იმას, რომ ჩვენებური შემოქმედებისათვის დაერაზმა მშრომელთა მილიონიანი მასები, გაეხადა ისინი თავიანთი ცხოვრების ბატონ-პატრონებად, ახალი, სოციალისტური საზოგადოების აქტიურ მშენებლებად. ლენინისა და სტალინის ხელმძღვანელობით ახალი საზოგადოებრივი წყობილების გამარჯვებისათვის კომუნისტური პარტიისა ბრძოლამ დიადი ნაყოფი მოგვეცა. ხალხის მასებმა, რომლებიც ლენინის იდეებით ხელმძღვანელობენ, უკვე აშენეს ჩვენს ქვეყანაში სოციალისტური საზოგადოება და მტკიცედ მიდიან კომუნიზმისაკენ.

საბჭოთა კავშირმა ყველა ქვეყნის ხალხებს დაანახა ლამაზთოვანებელი მაგალითი მშრომელთა საკეთილდღეოდ საზოგადოების გარდაქმნისა ხალხის მასების რევოლუციური შემოქმედების, ცხოველმყოფელი ინიციატივისა და თვითმოქმედების საფუძველზე. ლენინის მიერ დაარსებულმა საბჭოთა სახელმწიფომ ყველა ისტორიულ ვამოცდას ვაუძლო. ფაშისტ დამპყრობთა წინააღმდეგ სამამულო ომში მთელი ძალით გამოვლინდა საბჭოთა სახელმწიფოს უდიდესი ძლიერება. საბჭოთა ადამიანების მეხნიერებამ პატიოსნებამ და უმაგალითო გმირობამ ფრონტზე და ზურგში ყველაზე მკაფიოდ მოწმობს სოციალისტური წყობილების სიდიადეს და სიცოცხლისუნარიანობას.

ომისშემდგომი პერიოდი საბჭოთა სახელმწიფოს განვითარებაში ჩვენი ქვეყნის შრომელთა ახალი გამარჯვებებით აღინიშნა. საბჭოთა ხალხი მტკიცედ მიდის ლენინის გზით და წარმატებით სწყვეტს ომისშემდგომი სამეურნეო მშენებლობის ამოცანებს.

ჩვენი სახელმწიფოს მტრები ვარაუდობდნენ, რომ უდიდესი ზარალი, რაც საბჭოთა ქვეყანას ომმა მიაყენა, და 1946 წლის არაჩვეულებრივი გვალვა, შეასუსტებდა სოციალისტური ეკონომიკის სოციალისტუნარიანობას. მთ იმედი ჰქონდათ, რომ საბჭოთა კავშირს წელში გასტეხდა სამეურნეო სიძნელეთა ტვირთი, რომ იგი ქეფს მოიხრიდა იმპერიალისტების წინაშე, დაემონებოდა მათ. მაგრამ საბჭოთა კავშირის მტრები ამაჯერადაც მოტყუვდნენ. ლენინისა და სტალინის მიერ აღზრდილი საბჭოთა ხალხი შეიჭრა იმდენს დამყარებას საკუთარ ძალაზე, მან ისწავლა ყველა დაბრკოლების გადალახვა გამარჯვების გზაზე.

მხოლოდ ორი წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც საბჭოთა ხალხი შეუდგა მშვიდობიან მშენებლობას, მთელი თავისი ძალები წარმართა ომის მძიმე შედეგების აღმოსაფხვრელად და სოციალიზმის შემდგომი განმტკიცებისა და განვითარებისათვის. მაგრამ რა სასაცარი ცელილება მოხდა უკვე ჩვენს ქვეყანაში ამ ორი წლის მანძილზე! სწრაფი ტემპით სწარმოებს იმ რაიონების მეურნეობისა და კულტურულ დაწესებულებათა აღდგენა, რომლებმაც გერმანულ-ფაშისტური ოკუპაცია განიცადეს. ნაგრეგებად და ფერფლად ქცეული ათასობით ქარხანა, ფაბრიკა და შახტი მწყობრში დგება და ისინი ტექნიკურად უფრო სრულყოფილი არიან, ვიდრე ომამდე იყვნენ. მიმდინარეობს ასობით ჩვენი ქალაქის აღდგენა, ხელახლა აშენებენ ათასობით სოფელი და დაბა, რომლებიც თითქმის პირისაგან მიწისა იყვნენ აღგილნი გერმანელელ ოკუპანტების მიერ.

მხოლოდ 1947 წელს იმ რაიონების მეურნეობის აღსადგენად, რომლებმაც მტრის ოკუპაცია განიცადეს, შესრულებულია კაპიტალური სამუშაოები 18 მილიარდზე მეტი მანეთის ოდენობითა.

საბჭოთა ხალხის თავდადებული შრომის მეოხებით შესრულებულია ხუთწლიანის პირველი ორი წლის გეგმა მრეწველობის სარფთო პროდუქციის ოდენობაში. 1947 წელს მთელი მრეწველობის სარფთო პროდუქციის გამოშვების გეგმა შესრულებულია 103,5 პროცენტით. 1946 წლთან შედარებით მთელი მრეწველობის პროდუქციის გამოშვება გაზვლილ წელს გადიდდა 22 პროცენტით.

ჩვენი სახალხო მეურნეობის სასიცოცხლო ძალის ერთ-ერთი მკაფიო მაჩვენებელია სამრეწველო წარმოების ზრდა, რაც სისტემატურად, ყოველწლიურად ძლიერდება. განუწყვეტლივ მატულობს ჩვენი ქვეყნის მუშეობისა და მოსამსახურეების რიცხვი, უმთავრესად სახელოსნო და რკინიგზის სამუშაოლებში და საფბარაოსაკარხნო სწავლების სკოლებში ახალგაზრდა კვალიფიციური მუშების მომზადების გზით. სწრაფად ვითარდება რკინიგზის ტრანსპორტი. დიდი წარმატებანი მიღწეულია სოფლის მეურნეობაში. სოფლის მეურნეობის სარფთო პროდუქცია 1947 წლის განმავლობაში 32 პროცენტით გადიდდა 1946 წლთან შედარებით, ხოლო მიწათმოქმედების პროდუქცია გადიდდა 48 პროცენტით. მარცვლეული კულტურების მოსავლიანობამ 1947 წელს უკვე მიაღწია ომამდელ დონეს. მოლიანად შეურულებულია ეტრის დამზადების სახელმწიფო გეგმა.

წარმოების დარგში მიღწეულია საფუძველზე, საბჭოთა ადამიანების თავდადებული შრომის შედეგად სახელმწიფომ განვლილ წელს მშრომელთა ცხოვრების დონის მნიშვნელოვან გადიდებას მიაღწია. წარმოებია აღმავლობამ და სურსათისა და სამოსეულეთა საქონლის რეზერვების დაგროვებამ შესაძლებლობა მოგვცა გაგვეუქმებინა საბარათო სისტემა, ნორმირებული განაწილებიდან გადავსულიყავით გამლილ ვაჭრობაზე, წარმატებით გაგვეხორციელებინა ფულის რეფორმა და შეგვემცირებინა ფასთა მოხმარების საქონლის ფასები.

ფულის რეფორმის გატარება და საბარათო სისტემის გაუქმება ხელს შეუწყობს მშრომელთა მატერიალური კეთილდღეობის დონის უფრო მეტად ამაღლებას, სახალხო მეურნეობის აღდგენასა და განვითარებას, საბჭოთა სახელმწიფოს ძლიერების შემდგომ განმტკიცებას. საბარათო სისტემის გაუქმებასა და ფულის რეფორმის გატარებაში ნათლად იჩინა თავი ჩვენი წყობილების სოციალისტურმა, ეროვნულ-მარქსულ სახალხო ხასიათმა. წინააღმდეგ კაპიტალისტური ქვეყნებისა, სადაც მკვეთრად ძლიერდება ინფლაცია, იზრდება ფასები, მცირდება ხალხის მასების მოხმარება და იზრდება მათი სიღატაკე, სსრ კავშირში ბარათების გაუქმება და ფულის რეფორმის გატარება მოასვენებს ხალხის კეთილდღეობის სერიოზულ გაუმაღხესებას, მისი საარსებო დონის ამაღლებას.

რით განსხვავდება საბჭოთა ქვეყნის შესანიშნავ წარმატებანი? ისინი განსხვავდება კაპიტალისტური სისტემის წინაშე სოციალისტური სისტემის უდიდესი უპირატესობებით, იმ საბჭოთა წყობილების უპირატესობებით, რომელსაც საფუძველი ჩაუყარა ლენინმა. კაპიტალისტური ქვეყნების ეკონომიკა მზარდი კრიზისის დარტყმებით დაბლა მიეწანება. მცირდება წარმოება, იზრდება უმუშევართა მილიონიანი არმიები. ევროპის კაპიტალისტური ქვეყნები, რომლებიც განუზომლად უფრო ნაკლებ დაზარალდენ ომისაგან, ვიდრე სსრ კავშირი, უფროდ ფართხალებენ ომისშემდგომი პერიოდის უმუშევრის ეკონომიურ და კლასობრივ წინააღმდეგობათა დაძლევის საშუალებათა ძებნაში. ამ ქვეყნების მეცხეურები თავიანთი სახელმწიფოების სუფერნენტების ჯალიან ამერიკელი პლუტოკრატების კაბალიურ „დამარცხებაზე“. საბჭოთა კავშირი, რომელმაც არ იცის ეროვნები და ემუშეგრობა, რომელიც ხხოლოდ საკუთარ ძალებსა და რესურსებს ეყრდნობა, განეწყვეტლივ ავითარებს თავის მეურნეობას. ცხოვრებამ გვიჩვენა, რომ ომის წლებშიც და შემდგომნი მშენებლობის წლებშიც „საბჭოთა საზოგადოებრივი წყობილება საზოგადოების ორგანიზაციის უფრო უკეთესი ფორმაა, ვიდრე რომელიმე არასაბჭოთა საზოგადოებრივი წყობილება“ (ი. სტალინი).

დიდი ლენინი საბჭოთა სახელმწიფოს ძალისა და უძლეველობის წყაროს იმაში ხედავდა, რომ იგი უფლოესად ხალხური, რომ იგი შეეძნილია ხალხის საგანგებლობისათვის და მას თვით ხალხი ვანაგებს. საბჭოთა ხელისუფლება სწორედ იმიტომ არის უძლეველი, ამბობდა ლენინი, რომ იგი არის თვით მშრომელთა ხელისფლება, მილიონნობით მუშებისა და კლეტრების ხელისუფლება. ლენინმა მეცნიერულად დასაბუთა, და ეს საბჭოთა სახელმწიფოს ოცდაათწლიანი განვითარების მოგზაურობა ეს ეროვნულად დასაბუთა, ეინაიდან იგი „მუდამ მომზადებული კაპიტალისტური ექსპლუატაციის ვიწრო ჩარჩოებში და ამიტომ, არსებითად, მუდამ რჩება დემოკრატიზმად უმეტესობისათვის, მხოლოდ მეძლებული ექსპლუბისათვის, ძხოლოდ მდიდრებისათვის“ (იხ., ტ. XXI, გვ. 429).

საბჭოთა დემოკრატიზმის აყვავების ახალი მკაფიო მაჩვენებელი იყო მოკავშირე რესპუბლიკათა ადგილობრივი საბჭოების ამას წინათ ჩატარებული არჩევნები. არჩევნები სწარმოებდა საბჭოთა ადამიანების განსაკუთრებული საწარმოო აღმავლობის და პოლიტიკური აქტივობის ვითარებაში. კომუნისტებისა და უპარტიოების ბლოკის კანდიდატებს ხმა მისცა თითქმის ყველა ამომრჩეველმა. საბჭოთა ხალხმა უდიდესი პოლიტიკური ინიციატივითა და ერთსულოვნებით ადგილობრივი საბჭოების თავის პირველ დეპუტატად აირჩია ამხანაგი სტალინი. **(მეუხარე ტაში).** არჩევნების შედეგებმა ცხადაყო საბჭოთა ხალხის ურღვევი მორალურ-პოლიტიკური ერთიანობა და ერთხელ კიდევ დადასტურა, რომ ჩვენი ხალხი მთლიანად იწონებს ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის პოლიტიკას, ეს პოლიტიკა თავის მშობლიურ, სისხლხორცეულ საქმედ მიაჩნია.

ჩვენი სოციალისტური სისტემის უდიდესი უპირატესობა იმაში მდგომარეობს, რომ მან, ბახადა რა შრომელთა თვითანთა ბედის ბატონ-პატრონად, კაცობრიობის ისტორიაში პირველად აიყვანა უმაგალითო სიმაღლეზე უბრალო ადამიანი, შრომელი, აქტიური შემოქმედებითის მუშობაში ჩაბა მილიონობით ადამიანები, რომელსაც მანამდე კაპიტალისტური მონობის სისტემა ჩაგრავდა. ამით სოციალიზმმა გააღიარა და ფა სიცოცხლე შთაბერა საზოგადოების განვითარების ახალ გიგანტურ ძალებს. ოქტომბრის რევოლუციამდე ცოტა ხნის წინ ელადიმერ ილიას-ძე სწერდა: **„მხოლოდ** სოციალიზმის დამყარებით დაიწყება სწრაფი, ნამდვილი, მართლაც მასობრივი წინსვლა საზოგადოებრივი და პირადი ცხოვრების ყველა დარგში, მოსახლეობის **უმრავლესობის,** ხოლო შემდეგ მთელი მოსახლეობის მონაწილეობით“ (იხხ.. ტ. XXI, გვ. 439). ლენინის ეს წინასწარმეტყველური სიტყვები მთლიანად დადასტურდა სოციალიზმის ქვეყნის გამოცდილებით.

საბჭოთა ადამიანების უდიდესი შემოქმედებითი აქტივობა გამოხატულებას პოულობს სოციალისტური შეჯიბრების განვითარებაში.

ლენინმა აღმოაჩინა და დაასაბუთა, რომ საბჭოთა საზოგადოებაში კაპიტალისტურ კონკურენციას, რომელიც ბრძალ, სტიქიურად და დამანგრეველად მოქმედებს, სცვლის ახალი, შემოქმედებითი მამოძრავებელი ძალა — სოციალისტური შეჯიბრება. სოციალისტურ შეჯიბრებაში ლენინი ხედავდა საბჭოთა საზოგადოების განვითარების ღრმა და დაფუძნებულ წყაროს: „სოციალიზმი, — ამბობდა ლენინი, — არათუ არ აჭრობს შეჯიბრებას, არამედ, პირიქით, პირველად ჩქმნის მისი ნამდვილად **ფართოდ,** ნამდვილად **მასობრივად** გამოყენების შესაძლებლობას, შმრომელთა მართლაც უმრავლესობის ისეთი მუშაობის ასპარეზზე გამოყვანის შესაძლებლობას, სადაც მათ შეუძლიათ გამოიჩინონ თავი, განვითარონ თავისი ნიჭი, გამოამეღავნონ ტალანტები, რომლებიც ხალხში დაფშრეტელ წყაროსავით არის და რომლებსაც კაპიტალიზმი ათასობითა და მილიონობით თელავდა, ბორკავდა, აზმობდა“ (იხხ., ტ. XXII, გვ. 158).

ბოლშევიკური პარტიამ განაზორციელა ლენინის იდეები სოციალისტური შეჯიბრების შესახებ, შეჯიბრება ახალი საზოგადოების შშენებლობის საბჭოთა მეთოდად გახდა.

ჩვენს დროში შეჯიბრებამ ჭეშმარტად საყოველთაო-სახალხო ხასიათი მიიღო და თვითეული ოფენისა და ბზარის, ქალაქისა და რაიონის სამეურნეო შენებლობის მძლავრი მამოძრავებელი ძალა გახდა. შეჯიბრება წარმმართავს ხალხის ინიციატივის ახალ-ახალ ფორმას, ხალხს მასების სიღრმიდან გამოაკაჟებს ათასობით ტალანტები და საბჭოთა ქვეყნის მეჯარმეებელი ძალების მეშვეობით ამაღაღებელი რეზერვებს იძლევა. ლენინგრადელთა „კეთილშობილური ეტაპეტელ თანამონაწილეობა, რომლებმაც გამოსთქვეს თავიანთი მტკიცე გადაწყვეტილება — ხუთწლეული ოთხ წელიწადში შეასრულონ, მთელი საბჭოთა ქვეყანა ვამოეზმანეს.

კოლმეურნეობებში, მტა-ეზსა და საბჭოთა მეურნეობებში სოციალისტური შეჯიბრების შესანიშნავმა წარმატებებმა გამოაკლინეს ჩვენი სოფლის მეურნეობის პროდუქტიულობის შემდგომი გადიდების დიდი რეზერვები. სოფლის მეურნეობის მოწინავენი ამსხვრევენ წინანდელ საწარმოო ნორმებს, თავდაყირა აყენებენ მოძველებულ აგროტექნიკურ „დოგმებს“ და უზე ბოსავლის იღებენ.

სამეურნეო და კულტურული მშენებლობის დარგში მიღწეული წარმატებანი ახარებენ და ალაფრთოვანებენ ყველა საბჭოთა ადამიანს, მაგრამ გულნოდი უმშვიდებენ მათ.

ლენინი და სტალინი გვასწავლიან, რომ ყოველი მიღწევა განვიხილოთ როგორც დასაყრელი, საფეხური ახალი წარმატებებისათვის საბრძოლველად. ომისშემდგომი ხუთწლეული მესამე წელს ჩვენმა ქვეყანამ სახალხო მეურნეობის ყველა დარგში ახალი ნაბტომი უნდა გააკეთოს წინ. ჩვენს წინაშე მდგომი ამოცანების გადაწყვეტის გზაზე საკმაოდ დიდი სიძნელეებიც იქნება. მაგრამ ესენი ზზრდის სიძნელეებია. საბჭოთა ადამიანებმა, რომლებსაც ბოლშევიკების პარტია ხელმძღვანელობს, იციან ამ ამოცანთა გადაწყვეტისა და სიძნელეთა დაძლევის გზები და საშუალებანი.

ახლა, როცა საბჭოთა ადამიანებს ანულდამეულს მისწრაფება — ხუთწლეული ოთხ წელიწადში შეასრულონ, პარტიული, საბჭოთა, სამეურნეო, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციების მუშაობა იქნოვენ უნდა იყოს მიმართული, რომ ყოველმხრივ განავითაროონ სოციალისტური შეჯიბრება, გაიფართოონ და გაალამაზონ იგი, უზრუნველჰყონ წარმოების მოწინავეთა მიღწევების უსწრაფესი და ძალობრივი გავრცელება, განამტკიცონ მეურნეობის წარმოების სოციალისტური მეთოდები, უკეთ გამოიყენონ სახალხო მეურნეობის შინაგანი რეზერვები, მტკიცედ გაატარონ მომეურნეობის რეკიმი და ებრძოლონ უყაირათობას, უზრუნველჰყონ თვითეული მუშის ნაყოფიერების სისტემატური გადიდება. სოციალისტური შეჯიბრება ახლა ჩაღდება ახალი ტექნიკის მაკსიმალური დაინერგვის, ამ ტექნიკის უსწრაფესად და სრულეფექტიან დაუფლების ნიშნით. ლენინი და სტალინი გვასწავლიან, რომ ყოველმხრივი მექანიზაცია და მასთან განუყოფელად დაკავშირებული შრომის პროცესების ელექტროფიკაცია, რაც ზოგადეს შრომას, აუფლებესებს და აადვილებს შრომის პირობებს, სოციალისტური წარმოების განვითარების წამყვანი ხაზია.

განსაკუთრებული ძალით უნდა გაეცესათ ხაზი ამხანაგ სტალინის ნაშრომებსა ამ საკითხის შესახებ, რაც მან ჯერ კიდევ 1931 წელს მოგვცა: „შრომის პროცესების მექანიზაცია ჩვენთვის ფარმოდგენს ამ **ახალს და გადამწყვეტ** ძალას, ეტიოლოგიურად ვერ გაეკეთებთ ვერც ჩვენს ტემპებს, ვერც წარმოების ახალ მასშტაბებს“ (სტალინი, ლენინიზმის საკითხები, მე-11 გამოც., გვ. 417).

გადაუპარპეტლად შეიძლება ითქვას, რომ შრომის პროცესების მექანიზაციის სწრაფ ტემპებში მდგომარეობს ომისშემდგომი ხუთწლეული ოთხ წელიწადში შესრულების ერთ-ერთი მთავარი პირობა. შემდგომი მექანიზაციის როლი განსაკუთრებით დიდია ისეთ შრომატევად დარგებში, როგორიცაა ქვანახშირის მრეწველობა, შავი მეტალურგია, სატყეო მრეწველობა, მშენებლობა.

საბჭოთა სისტემის გაუქმებასთან დაკავშირებით ყველა ჩვენი ორგანიზაციის განსაკუთრებული ზრუნვის საგანი უნდა იყოს ფართო მოხმარების საქონლის წარმოების მნიშვნელოვანი გადიდება, საბჭოთა ვაჭრობის გაფართოება და განმტკიცება, მოიხმარებელთა მოთხოვნილებების კულტურული და ყურადღებიანი მომსახურების მოწყობა, საკმაოდ ფრთხილნაში ადგილმარჯვი რესურსების დამატება შეტანა. ამ საკითხების სწორი გადაწყვეტა საბჭოთა ხალხის მატერიალური კეთილდღეობის შემდგომი ამაღლების მტკიცე მნიშვნელოვანი საშუალება იქნება.

ამხანაგებო! ლენინის გარდაცვალების შემდეგ ჩვენი ქვეყნის მიერ განვლილ ხუთ თვალ, რომ გადავიღეთ, შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ჩვენი პარტია და ყველა მშრომელნი ძალოვნენ არ ზოგავდნენ ლენინის იდეების განსახორციელებად და ლენინზმისადმი ერთგულების მეოხებით დასძლიეს ყველა სიძნელე, ღირსეულად გაუძლეს ყველა განსაცდელს. ლენინის საქმემ ბალნები, რომლებიც ავითარებენ ძმურ თანამშრომლობას და აღფრთოვანებული არიან ლენინის იდეებთ, განაგრძობენ თავიანთ დიდ შემოქმედებითს მუშაობას სოციალისტური სამშობლოს საკეთილდღეოდ.

II. ლენინიზმი იმპერიალიზმის წინააღმდეგ მშრომელთა ბრძოლის დროშა

ჩვენი ქვეყნის ხალხებმა მსოფლიოში პირველებმა დაიწყეს თავი იმპერიალიზმის მუხრუჭს და გაიკვლეს გზა თავისუფალი ცხოვრებისაკენ. მათ ამას იმით მიაღწიეს, რომ წავიდნენ ლენინის მიერ მითითებული გზით.

30 წელზ მეტი ხნის წინათ ლენინმა გამოაცხადა იმპერიალიზმის უდიდესი წინააღმდეგობანი და იარები, დამატკივა, რომ იმპერიალიზმი ძირმიმბალი, მომაკვდავი კაპიტალიზმია. იმპერიალიზმის ლენინურმა ანალიზმა მუშათა კლასი უდიდესი ძალის იდეური იარაღით აღჭურვა.

ლენინმა დაამტკიცა, რომ იმპერიალიზმი რეაქციათა მთელი ხაზია. „იმპერიალიზმს, — ამბობდა ლენინი, — მუშათა კლასისათვის მოაქვს უმაგალითო ვამწვავება კლასობრივი ბრძოლისა, გამრავლებისა, უმეშვეობისა, სიძვინისა, ტუსტების მიერ ხაგრინისა, მილიტარიზმისა, პოლიტიკური რეაქციისა, რომელსაც თავი წამოაყო ყველა ქვეყანაში, ყველაზე თავისუფალ ქვეყანებშიც“ (ტ. XXX, გვ. 231). ლენინმა ცხადაყო, რომ იმპერიალიზმს მოაქვს ეკონომიური ანარქიზმის გაშეკვეება, ეროვნული ჩაგვრის გაძლიერება, კაპიტალისტურ სახელმწიფოებს შორის იმპერიალისტური ბრძოლის გამწვავება და უმაგალითო სისხლისმღვრელი ომები.

უკანასკნელი ათეული წლების მოვლენები სწორედ ისე ვითარდებოდა, როგორც ლენინმა იწინასწარმეტყველა. იმპერიალიზმმა წარმოშვა ისეთი სასტიკი რეაქცია, როგორიც არის ფაშიზმი ბრძ სისხლისმღვრელი ტერორისტული რეჟიმით, კაპიტალიზმის პერიოდული კრიზისები უფრო და უფრო ხშირი და დამანგრეველი ვახდა. პირველ მსოფლიო ომს მოჰყვა მეორე მსოფლიო ომი, ხოლო ამ ომებს შორის პერიოდი ალაყვნა იყო თოიმენოა ვანუწყვეტელი „მცირე ომებით“. იმპერიალიზმმა ხალხებს აურაცხელი უბედურება და ტანჯვა მოუტანა.

ლენინმა წამოაყენა და დაასაბუთა დებულება, რომ იმპერიალიზმი ანის სოციალისტური რევოლუციის წინადღე, კაპიტალიზმის უკანასკნელი სტადია. კაპიტალიზმის განვითარების იმპერიალისტური სტადიის ანსლიზიდან ლენინის მიერ გაკეთებული ეს ძირითადი დასკვნა მთელმა შემდგომმა ვანვითარებამ ვადასტურა.

30 წლის წინათ კაპიტალისტურ სისტემას გამოეთქვა ჩვენი ქვეყანა, რომელიც სოციალისტური გარდაქმნის ბაზა დაადგა. პირველი მსოფლიო ომისა და ოქტომბრის რევოლუციის დროიდან ანტიხალხური კაპიტალისტური სისტემა განიცდის საერთო კრიზისს, რომელიც სულ უფრო მწვავდება. მეორე მსოფლიო ომის შედეგად კაპიტალიზმის საყრდენები კიდევ უფრო შეირყა. ევროპაში და საბჭოთა-იმპერიალისტთა ეკონომის მთელ რიგ ქვეყნებში, რომლებმაც ზურგი შეაქციეს იმპერიალიზმს, სახალხო დემოკრატიის წყობილება დამყარდა და წარმატებით ეყრება საფუძველი განვითარების სოციალისტური გზაზე გადასვლას. ყველაზე ბავრსეული იმპერიალისტური სახელმწიფოები, რომლებიც ახლო წარსულში იმპერიალიზმისა და რეაქციის ბურჯს წარმოადგენდნენ ევროპასა და აზიაში, — გერმანია, იტალია და იაპონია ვანადგურებული არიან ომში. კოლონიებსა და დამოკიდებულ ქვეყნებში მძლავრი ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობა ჩაღდება.

ომისშემდგომ პირობებში ამერიკის შეერთებული შტატების იმპერიალისტები მსოფლიო ეანდარმის როლს, ხალხთა თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის ჩაბმბობის როლს ჩეშდელობენ. „ამერიკელთა მტაცებლური იმპერიალიზმი“, როგორც მას უწოდებდა ლენინი, ისწრაფვის მსოფლიო ბატონობისაკენ, მსოფლიოს ყველა ქვეყნის დაკაბალეთა და დამონებისაკენ. ამერიკელი იმპერიალისტები აშკარად ისწრაფვიან ფაშისტური გერმანიისა და იაპონის ადგილის დაკავებისაკენ და ახალი იმპერიალისტური ომისათვის ემზადებიან.

ამერიკელი იმპერიალისტები ხალხთა განმათავისუფლებელი მოძრაობის ჩასაბრობად და თავიანთ ქვეყანაში მასების მზარდი უკმაყოფილების ალაყვეთად, უადრესად აღვირახსნილი რეაქციის რეჟიმს ამკვიდრებენ ყველა დარგში. იმპერიალისტებისათვის „დემოკრატია“ ნიშნავს ბანკირთა, მონოპოლიან მრეწველთა შეუზღუდავ თარეშს და თვითნებობას, შავარაშტად გაარწმუნეს დემოკრატიულ ელემენტებთან, ზანგების ველურ დევნას, ლაშქრობას მშრომელთა ელემენტარული უფლებების წინააღმდეგ. „აწინაკონენინზმს“ დრაშით ამერიკის შეერთებული შტატების იმპერიალისტები აწყობენ და ახორციელებენ შეიარაღებულ ინტერვენციას ხალხრნეთის, ჩინეთის, ინდოეზეის თავისუფლებისმოყვარე ხალხთა წინააღმდეგ. ეროვნულ სხვა ქვეყნების საშინაო საქმეებში, მიმართავენ შანტაჟს, დაშინებას, ეკონომიური და პოლიტიკური ძალადობენ ეროვნულ მეთოდებს.

ამერიკელი იმპერიალისტების ავანტიურისტული პოლიტიკას სერიოზული საფრთხე მოსდევს. თითქოს ისტორიულ ისეთი გაკვეთილებით, როგორიცაა პატერალური გერმანიისა და მის თანამონაწილეთა დამარცხება, რაიმე უნდა ეცოდინებინა ამერიკის იმპერიალიზმის მეთაურებს და ბოლ ეფრონის ნელ-ნელ პარტნიორებს. გავიხსენოთ ლენინის მიერ ჯერ კიდევ პირველი მსოფლიო ომის შემდეგ ნათქვამი სიტყვები:

„ჩვენ ვხედავთ, — ამბობდა ლენინი, — რომ ინგლისმა და ამერიკამ — იმ ქვეყნებმა, რომელსაც სხვებზე უფრო მეტი რესანტლენტა ჰქონდათ დემოკრატიულ რესპუბლიკებად დარნენილიყვნენ, — ისევე უცნაურად, უგულნრად შეტანეს, როგორც ერთ დროს გერმანიამ, ამიტომ ისინი ისევე სწრაფად, შესაძლოა ა უფრო სწრაფადაც, უახლოვდებიან ომ დასასრულ, რომელსაც ისე წარმატებით მიაღწია გერმანიის იმპერიალიზმმა. ჯერ იგი არაჩვეულებრივ გაიბერა და ავრცობის სამ მეოთხედზე გაიკიბა, გასუქდა, მერმე კი იქვე გასკდა და უკანმოელესი სიმყარეს დაკარგა. და ამ დასასრულსაკენ მიპჭრის ახლა ინგლისისა და ამერიკის იმპერიალიზმი“ (იხხ.ულენინი, ტ. XXIII, გვ. 266).

მოვლენები დღითი დღე სულ უფრო თვალნათლივ და დამაჯერებლად ცხადაყოფენ, რომ ამერიკელთა იმპერიალისტებმა თავიანთი პოლიტიკით გამოიწვიეს თავისუფლებისმოყვარე ხალხების საყოველთაო სიძულვილი.

ანტიიმპერიალისტური, დემოკრატიული ბანაკი სულ უფრო მტკიცდება რაზმავე თავის რიგებს და ენერგიულ წინააღმდეგობას უწევს ამერიკელ იმპერიალისტებს, მათს სატელტებსა და ხელშეშფოთ. მსოფლიოა მილიონიანი მასები ირაზმებიან თავიანთ ქვეყნების ეროვნულ დამოუკიდებლობისა და სუვერენიტეტის დასაცავად, თავიანთი ელემენტარული უფლებების დასაცავად. იმპერიალიზმის წინააღმდეგ სახალხო მოძრაობას მეთაურობენ ფაშიზმის წინააღმდეგ ბრძოლის ცეცხლში გამოწრთობილი და შემოწმებული კომუნისტური პარტიები. კომუნისტური პარტიები თავლს უხელენ მშრომელებს, ეუბნებიან, რომ ტრუმენ-მარშალის „გეგმა“ არის მარადფერი, რომელიც ამერიკის მონოპოლიების მფლობელებს სურთ ყელში წაუჭირონ ევროპისა და აზიის ხალხებს.

იმპერიალიზმი დიდი ხნის წინათ გაიხსენებოდა თავის დანაშაულობათა სიმძიმის ქვეშ, რომ არ ეყრნობოდეს თავის ავანტურას მეშთა კლასში, შემარჯვენე სოციალისტებს, რომლებიც კაპიტალის მსახურთა საზიზღარ როლს ასრულებენ. ეს ცრუსოციალისტები მეშთა კლასის შეეხებას სწამლავენ თავისი ძალებისადმი რწმენის უკონლობის შხამით და ამარცოვენენ იმპერიალიზმის საზიზღარ პოლიტიკას. მაგრამ დრონი იცვლებიან და იმპერიალიზმი „სოციალისტ ლაქეების“ დახმარებითაც კი ვერ შეძლებს მორჩილებამი იყოოო

ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲘᲓᲔᲔᲑᲘ ᲐᲜᲐᲗᲔᲑᲔᲜ ᲙᲝᲛᲔᲣᲜᲘᲖᲛᲘᲡ ᲒᲖᲐᲡ

ᲐᲛᲮ. Მ. Ა. ᲡᲣᲚᲪᲝᲕᲘᲡ ᲛᲝᲮᲡᲔᲜᲔᲑᲐ Ვ. Ი. ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲒᲐᲠᲓᲐᲪᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲡ XXIV ᲬᲚᲘᲡᲗᲐᲕᲘᲡᲐᲓᲛᲘ ᲛᲘᲫᲦᲕᲜᲘᲡ ᲡᲐᲖᲔᲘᲛᲝ-ᲡᲐᲛᲒᲠᲝᲕᲘᲐᲠᲝ ᲡᲮᲓᲝᲛᲐᲖᲔ 1948 ᲬᲚᲘᲡ 21 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ

(ᲓᲐᲡᲐᲡᲠᲣᲚᲘ)

ლისტური ბანკის მზარდ წინააღმდეგობას მძლავრი დასაყრდენი მოიპოვება საბჭოთა კავშირის და მისი სტალინური საგარეო პოლიტიკის სახით. საბჭოთა საგარეო პოლიტიკა თანმიმდევრულად და განუწყვეტლივ იბრძვის მტკიცე დემოკრატიული მშვიდობისა და ხალხთა თანაშრომლობისათვის. „ზარი ორი სისტემის თანამშრომლობისა შესახებ, — სთქვა ამხანაგმა სტალინმა, — პირველად ლენინმა გაძოსთქვა. ლენინი ჩვენი მასწავლებელია, ხოლო ჩვენ, საბჭოთა ადამიანები — ლენინის მოწაფეები ვართ. ჩვენ არასოდეს არ გადადგიჩვეივა ლენინის მითითებებიათვის და არ გადავუხვევთ ამ მითითებებიდან საკარიო პოლიტიკა ამ მითითებებით ხელმძღვანელობა.

დიდი ბელადისა და მასწავლებლის ამხანაგ სტალინის სახით ყველა ქვეყნის ხალხის მასები ხედავენ მშვიდობისა და უშიშრობის კეთილშობილ მეფრრშეს, იმპერიალისტთა მხრივ დანაშაულებრივი ხელყოფისაგან ხალხთა თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის შეუფრეველ დამცველს. (ტაში).

ლენინ-სტალინის ეროვნა ხალხთა ეროვნა გახდა მტკიცე მშვიდობისათვის, ერთგული დამოუკიდებლობისათვის, სახალხო დემოკრატიისა და სოციალიზმისათვის მთის ბრძოლაში იმპერიალიზმის წინააღმდეგ.

III. ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲞᲐᲠᲒᲘᲗᲘᲡ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲝᲑᲘᲗᲘ— ᲬᲘᲜ. ᲙᲝᲛᲔᲣᲜᲘᲖᲛᲘᲡᲐᲙᲔᲜ

ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ მიერ შექმნილი საბჭოთა სახელმწიფო კომეუნიზმის უარყეფურეს წარმოადგენს. კომეუნისტური მშენებლობის ხელმძღვანელი და წარმართველი ბალაა ბოლშეეკური პარტია. მხოლოდ ჩვენმა პარტიამ შესძლო განეხორციელებინა კაპიტალისტური საზოგადოების სოციალისტურ საზოგადოებად გარდაქმნის მსოფლიო-ისტორიული საქმე ამ დიდი ამოცანის შესასრულებლად იგი მოუბადებული იყო მისი დიადასებლისა და ბელადის ვ. ი. ლენინის მიერ.

დღეს, ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინის სოფლის დღეს, ჩვენ სიამაყით შეგვიძლია ეთქვათ, რომ პარტია, რომლის ერთიანობაც ლენინმა გვიანდერძა თავისისრნეოით დაგვეცვა, ახლა, თავისი ლენინური ცენტრალური კომიტეტის ხელმძღვანელობით, ამხანაგ სტალინის ეთაურობით ისე ძლიერი, მონოლითური და მტკიცეა, როგორიც არასოდეს არ ყოფილა. (ტაში).

ᲚᲔᲜᲘᲜ-ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ პარტია გაიზარდა მრავალმილიონიან არმიად, რომელიც მთელ საბჭოთა ხალხს მოუძღვის. ჩვენს პარტიაში საბჭოთა ხალხი ხედავს თავისი ძალიერებისა და აყვავების, თავისი უძლეველობისა და დიდების ხელმძღვანელ ძალას.

საბჭოეთი ომის წლებში, როცა ჩვენს საშობლოს მრისხანე საფრთხე დაეტეხა, როცა ბტერი სიცოცხლისა ყველა მონაპოვარს ემუქრებოდა, პარტიამ მთელი ხალხი დარაზმა ფაშისტ დამპყრობთა წინააღმდეგ საბრძოლველად და იგი ისტორიულ გამარჯვებამდე მიიყვანა.

ახლა, შვიდობიან პირობებში, ბოლშეეკური პარტია აწყობს საბჭოთა ადამიანების თავდადებულ შრომას ხალხთა მეურნეობის აღდგენისა და შემდგომი აღმავლობისათვის ომისშემდეგომი ხუთწლიანის გეგმის მიხედვით. პარტია წარმართავს საბჭოთა საზოგადოების წინსვლას კომეუნიზმისაკენ და ამ დიადი მიზნის მიღწევისადმი დამორჩილებული მთელი ეროვნული ენერგია და კულტურული მეზეგზლობა, პარტიის მთელი მუშაობა.

თანამედროვე პირობებში კომეუნისტური პარტია განსაკუთრებულ მნიშვნელობას და ყურადღებას უთმობს შრომელთა კულტურული დონისა და ტექნიკურ შეგნების შემდგომი აღმავლობის საქმეს. ამასთან პარტია გადიდებს ლენინს პროგრამული მითითებიდან ამის შესახებ, რომ ჩვენი სახელმწიფო „ძლიერია მასების შეგნებით. ეგი ძლიერია მაშინ, როცა მასებმა ყველაფერი იციან, ყველაფერზე საუბრობენ შეუძლიათ და ყველაფერს შეგნებულად აკეთებენ“ (იხ.ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ, ტ. XXII, გვ. 19). პარტია იქიდან გამოდის, რომ რაც უფრო მაღალია საბჭოთა ადამიანების შეგნება, მით უფრო სწრაფად განხორციელდება ჩვენი საზოგადოების გადასვლა კომეუნიზმში.

საბჭოთა საზოგადოების სამარილიანად შეუძლია იამაყოს დიდი მიღწევებით კულტურის განვითარებაში. საბჭოთა ქვეყანაში კულტურული მშენებლობა როგორც თავისი შინაარსით, მთელი მშრომელი კაცობრიობის მიზნებულობის ცენტრად.

იმპერიალისტური, ანტიდემოკრატიული ბანაკის, განსაკუთრებით მისი წამყვანი ძალის — ამერიკის შეერთებული შტატების ყველა პროვოკაციის მიუხედავად, საბჭოთა საგარეო პოლიტიკა თანმიმდევრულად იბრძვის საერთაშორისო თანამშრომლობისათვის. „ზარი ორი სისტემის თანამშრომლობის შესახებ, — სთქვა ამხანაგმა სტალინმა, — პირველად ლენინმა გაძოსთქვა. ლენინი ჩვენი მასწავლებელია, ხოლო ჩვენ, საბჭოთა ადამიანები — ლენინის მოწაფეები ვართ. ჩვენ არასოდეს არ გადადგიჩვეივა ლენინის მითითებებიათვის და არ გადავუხვევთ ამ მითითებებიდან საკარიო პოლიტიკა ამ მითითებებით ხელმძღვანელობა.

დიდი ბელადისა და მასწავლებლის ამხანაგ სტალინის სახით ყველა ქვეყნის ხალხის მასები ხედავენ მშვიდობისა და უშიშრობის კეთილშობილ მეფრრშეს, იმპერიალისტთა მხრივ დანაშაულებრივი ხელყოფისაგან ხალხთა თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობის შეუფრეველ დამცველს. (ტაში).

ლენინ-სტალინის ეროვნა ხალხთა ეროვნა გახდა მტკიცე მშვიდობისათვის, ერთგული დამოუკიდებლობისათვის, სახალხო დემოკრატიისა და სოციალიზმისათვის მთის ბრძოლაში იმპერიალიზმის წინააღმდეგ.

მათ სურთ, რომ ჩვენს ქვეყანაში დაინახონ იდეური დაქსაქსულობა, „ხელოვნების თავისუფლების“ სახით იმ სულიერი ბანეს გავრცელება, რომელის საშოალებითაც ბურჟუაზიულ ლეტერატურა ყველა პროფოკაციის მიუხედავად, საბჭოთა საგარეო პოლიტიკა თანმიდევრულად იბრძვის საერთაშორისო თანამშრომლობისათვის. „ზარი ორი სისტემის თანამშრომლობის შესახებ, — სთქვა ამხანაგმა სტალინმა, — პირველად ლენინმა გაძოსთქვა. ლენინი ჩვენი მასწავლებელია, ხოლო ჩვენ, საბჭოთა ადამიანები — ლენინის მოწაფეები ვართ. ჩვენ არასოდეს არ გადადგიჩვეივა ლენინის მითითებებიათვის და არ გადავუხვევთ ამ მითითებებიდან ხელმძღვანელობა.

ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲮᲔᲚᲜᲐᲬᲔᲠᲘ

„ᲠᲔᲢᲠᲝᲒᲠᲐᲓᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ

ᲛᲘᲜᲐᲬᲔᲠᲘ

ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚ

ვ. ი. ლენინის ბარდაცვალების XXIV წლისთავისადმი მიძღვნილი საზეიმო-სამგლოვიარო სხდომა თბილისის რუსთაველის სახელობის თეატრში

გუშინ, 21 იანვარს, რუსთაველის სახელობის ლენინის ორდენოსან სახელმწიფო თეატრში შუადღე მშრომელთა დეპუტატების თბილისის საქალაქო საბჭოს საზეიმო-სამგლოვიარო სხდომა პარტიული, საზოგადოებრივი ორგანიზაციებისა და სამხედრო ნაწილების წარმომადგენლებთან ერთად, მიძღვნილი ვ. ი. ლენინის ბარდაცვალების XXIV წლისთავისადმი.

საქართველოს დედაქალაქის მშრომელთა საუკეთესო წარმომადგენლები შეიკრიბნენ საზეიმო-სამგლოვიარო კრებაზე, რათა პატივი სცეს ლენინის ხსოვნას, ვის სახელთანაც დაკავშირებულია დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვება, მსოფლიოში პირველი საბჭოთა სახელმწიფოს შექმნა.

სცენის სიღრმეში აღმართულია ელადამერ ილიას-ძე ლენინის დიდი პორტრეტი, დროშებით და ეკოცანაკი ყვავილებით შემკული. სცენის თავზე ტრანსპარანტი:

„გაუმარჯოს დიდ სტალინს!“

ამ სიტყვებში გამოხატულია ყველა მშრომელთა ფიქრი და გრძნობა, რადგან სტალინი არის დიდი ლენინის საქმის გენიალური განმგრძობი, რომელსაც საბჭოთა კავშირის მშრომელები ლენინის მიერ ნაჩვენები გზით ახალ-ახალი გამარჯვებისაკენ მიაყავს.

საზეიმო-სამგლოვიარო კრების პრეზიდიუმში არიან ამხანაგები: კ. ნ. ჩარკეანი, ზ. ნ. ჩხუბიანიშვილი, თ. ი. ტოლუბუნინი, მ. ი. ბასაია, ა. ე. ოთოფურიძე, ვ. ფ. ბუჯიაშვილი, პ. ა. შარია, ვ. ბ. გოგუა, ზ. ნ. კაცხოველი, კ. ს. ციმაკურიძე, ნ. მ. რუხაძე, ა. ნ. რაფავა, ვ. ფ. კარანაგე, შ. ო. წერეთელი, ა. ი. მგელაძე, ვ. გ. ცხოვრებაშვილი, გ. ა. გოჩაშვილი, გ. ნ. ზამბახიძე, მ. კ. ბალაკაიძე, გ. ზ. ქარაგეა, ა. ა. გიგოშვილი, აკადემიკოსნი ნ. ნ. მუსხელიშვილი, მინისტრები, გენერლები, პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციების წარმომადგენლები, მეცნიერების, ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწენი.

სხდომას ხსნის შშრომელთა დეპუტატების თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ამხ. გ. ა. გოჩაშვილი.

საქართველოს კ. კ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის ლენინის რაიკომის მდივანი ამხ. მ. მ. ლეონაშვილის წინადადებით შეაქეს საპატიო პრეზიდიუმში არნეულ იქნას საბჭოთა კავშირის ხალხთა დიდი მეგობარ ამხანაგი სტალინი.

დიდი ლენინის სქემის გენიალური განმგრძობის, ილიჩის ბესარიონის-ძე სტალინის სახელი დარაბაზში მქუხარე ხანგრძლივ ოვაციას იწვევს, ყველანი ფეხზე დგებიან.

ამხანაგ სტალინთან ერთად კრების სპასპენი პრეზიდიუმში მქუხარე ტაშით არიენენ ამხანაგები: მოლოტოვი, ბერია, ანდრეევი, ჟორნოშლოვი, მიკოიანი, კაგანოვიჩი, მალენკოვი, ხრუშჩოვი, შვერნიკი, ვოროშილოვი, ბულგანინი და კოსიკინი.

სიტყვა მოხსენებისათვის — XXIV წელი ულენინოდ, ლენინის დროშით, ამხანაგ სტალინის წინამძღოლობით — ეძღვნა საქართველოს კ. კ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანს პროპაგანდის დარგში ამხ. ბ. ა. შარიას.

მომხსენებელი ლაპარაკობს იმ გმირული გზის შესახებ, რაც საბჭოთა ხალხმა გაიარა დიდი ლენინის დროშით, ამხანაგ სტალინის წინამძღოლობით. ჩვენმა ხალხმა, რომელიც გამგეულად და მტკიცედ შეუფრა სოციალიზმის შშენებლობის ლენინური გეგმის განხორციელებას, დიდი სტალინის ხელმძღვანელობით მსოფლიო-ისტორიული წარმატებები მოიპოვა.

მომხსენებელის უკანასკნელ სიტყვებს, რომლებიც მიძღვნილი ლენინ-სტალინის პარტიისადმი, ლენინის საქმის დიდი განმგრძობის ამხანაგ სტალინისადმი, ხხდომის მონაწილენი მქუხარე ხანგრძლივი ტაშით ხვდებიან.

ხხდომამ დიდი აღფრთოვანებით მიიღო მისალმება საბჭოთა ხალხის დიდი ბელადის ამხანაგ სტალინისადმი. მისალმების ტექსტი წაიკითხა საქართველოს სსრ განათლების მინისტრმა ამხ. ვ. ფ. კუპრაძემ.

საზეიმო-სამგლოვიარო სხდომის დამთავრების შემდეგ ნაჩვენები იქნა ნ. პოგოდინის პიესა „თოფიანი კაცი“.

საკრედსის ცნობა

2 იანვარს მოსკოვის არგენტინის საელჩოს ატაშე ბ-ნი კონდე მოსკოვიდან თვითმფრინავით გაემგზავრა პარიზს; მას თან ჰქონდა დიპლომატიური ბაგაჟი, რომელშიც იყო დიდი ზანდუკიც. მოსკოვ-კიევის გადასაფრენზე თვითმფრინავის მეზვაროთა ყურადღება მიიპყრო კაკუნმა და კვნესამ, რაც მოისმა თვითმფრინავის საბაგაჟო განყოფილებაში მდგარი ზანდუკიდან. აშკარა გახდა, რომ ზანდუკში იყო ადამიანი, რომელსაც უსაერობით სული ეხუთებოდა. დაუყოვნებლივ მიღებულ იქნა ღონისძიებანი, რათა შეეხსუტუქებინათ ზანდუკში მყოფი კაცის მდგომარეობა, რომელსაც სული ეხუთებოდა.

თვითმფრინავი რომ უახლოეს აეროდრომზე მივიდა, საბაჟოს ხელისუფლებმა გამოარკვიეს, რომ ბ-ნი კონდე ცდილობდა არალეგალურად გადაეყვანა საბეჭედოდ მოწყობილი ზანდუკით უცნობი პირი, ამასთან ზანდუკში აღმოჩნდა აგრეთვე რევოლვერი, ვაზნების მარაგი და ორი ყალბი პასპორტი საბჭოთა და ჩეხოსლოვაკიის ყალბი ვიზებით.

შემდეგ გამოირკვა, რომ 2 იანვარს არგენტინის საელჩოს მე-2 მდივანი ბ-ნი ბასანი აგრეთვე ცდილობდა ესარგებლენა იმავე თვითმფრინავით და არალეგალურად გადაეყვანა ზანდუკით სხვა ქალი. მაგრამ ეს ცდაც ამაო აღმოჩნდა.

იმის გამო, რომ სსრ კავშირის არგენტინის საელჩოს ხსენებულმა თანამშრომლებმა ბ-ნებმა ბასანმა და კონდემ უხეშად და ბოროტად გამოიყენეს მათთვის მინიჭებული დიპლომატიური პრივილეგიები და უხეშად დაარღვიეს საერთაშორისო სამართლის საყოველთაოდ მიღებული ნორმები, რაც შეეძლებელს ხდის სსრ კავშირში მათს შემდგომ ყოფნას, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ წინადადება მისცა ბ-ნებს ბასანსა და კონდეს დაუყოვნებლივ დასტოვონ საბჭოთა კავშირის ტერიტორია.

არგენტინის საელჩოს ხსენებულნი დიპლომატიური თანამშრომლები ბ-ნები ბასანი და კონდე გაემგზავრნენ სსრ კავშირის ფარგლებიდან.

ვეაჭრობისა და ნაოსნობის შესახებ საბჭოთა კავშირ-უნგრეთის ხელშეკრულების სარატიფიკაციო სიგელების გაცვლა

1948 წლის 19 იანვარს ბუდაპეშტში სსრ კავშირის საგანგებო და სრულუფლებიანმა დესპანმა უნგრეთის რესპუბლიკაში ბ. მ. პუშკინმა და უნგრეთის რესპუბლიკის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ერიკ მოტნარმა გასცვალეს ვეაჭრობისა და ნაოსნობის შესახებ საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირსა და უნგრეთის რესპუბლიკას შორის დადებული ხელშეკრულების სარატიფიკაციო სიგელები; ხელშეკრულება ხელმოწერილია მოსკოვს 1947 წლის 15 ივნისს და რატიფიცირებულია უნგრეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტის მიერ 1947 წლის 22 ნოემბერს და სსრ კავშირის უმაღლესი სხ საბჭოს პრეზიდიუმის მიერ 1947 წლის 26 დეკემბერს.

სარატიფიკაციო სიგელების გაცვლას დაესწრნენ: საბჭოთა კავშირის მხრივ—სსრ კავშირის საგარეო წარმომადგენელი უნგრეთში ე. ბ. სობოლევი, უნგრეთში სსრ კავშირის მისიის მრჩეველი ა. ვ. ტიმოფეი და უნგრეთში სსრ კავშირის საგარეო წარმომადგენლის მოადგილე ვ. ი. კლიჩეკი.

უნგრეთის მხრივ — საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე პალ შიბერენი, საგარეო საქმეთა სამინისტროს პოლიტიკური განყოფილების გამგე დიერნე პეტიანი და საგარეო საქმეთა სამინისტროს იურიდიული განყოფილების გამგე იანოს მიხალკოვიჩი.

გაეპალიერთო ბრძოლა სასოფლო-სამეურნეო არგელის წესდების დარღვევათა წინააღმდეგ

მოსკოვში შესდგა უმაღლესი სამხატვრო და სასოფლო სასაბრალოების თავმჯდომარეთა საკავშირო თათბირი, რომელშე მოისმინა სსრ კავშირის იუსტიციის სამინისტროს საერთო სამსამართლოთა სამმართველოს უფროსის მოადგილის ა. ფ. ჟოროტოფის მოხსენება კოლეგიურნეობათა სარტელების გარეშეულის დამკვრებული სასამართლო პრაქტიკის შესახებ. მომხსენებელმა განაცხადა, რომ მის შემდეგ, რაც გამოქვეყნდა სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს და საკავშირო ა. კ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება „კოლეგიურნეობებში სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდების დარღვევის ლაკეიფიციის ღონისძიებათა შესახებ“, სასამართლოებმა მრავალი საქმე განიხილეს სასოფლო-სამეურნეო არტელების სარჩელთა გამო. კოლეგიურნეობათა სასარგებლოდ ადგილ-ადგილ ათეულობითალი ადამიანთა მიმართ, კოლეგიურნეობებს დაეკისრნენთ მათგან უკანონოდ წაღებული ბეგარა ბუნებრივ ნაწილში.

ამ საქმეს დიდად შეეწყო ხელი საბჭოთა ადვოკატურამ. ადვოკატები ფფრომპლიან კოლეგიურნეობათა სასარჩელო განცხადებებს, სასამართლოში გამოდიოდნენ მათი დაცვისებრთ და სხვა.

მომხსენებელმა გააკრიტიკა მთელი რიგი სასამართლო ორგანოების საქმიანობა, რომელიც საკმაო ენერგიით არ იბრძვიან წესდების დარღვევათა წინააღმდეგ, აქეთ-იქეთ ენერგიულ კოლეგიურნეობებსაც დაეკისრებენ ბოდიშებს ამ საქმეებში.

გოგვაღდიის განცხადება

პრაღა, 19 იანვარი. (საგდელი). პრაღის მოელი რიგმა გაზეთებმა გამოქვეყნეს პრეზიდენტ-მინისტრ გოტვალდის მიერ ჩეხოსლოვაკიის დეპუტათა საგანგებო წარმომადგენლისათვის გაკეთებული განცხადება ჩეხოსლოვაკიის სახალხო მეურეობის აღდგენისა და განვითარების ოთხწლიანი გეგმის პირველი წლის შესრულების შედეგების შესახებ. კოტვალდმა ხაზგასმით აღნიშნა, რომ მოუხედავად მთელი რიგი დაბრკოლებებისა და განსაკუთრებით გვალვით გამოწეული სიძნელეებისა, ჩეხოსლოვაკიის ხალხმა გეგმა 100,9 პროცენტით შეასრულა.

ეს დაეტკი, განაკეთა კოტვალდმა, მოშშობის დღისოფლიდან რესპუბლიკის მიერ მიღწეული ეფექტს წარმატებებს, გეგმის შესრულებით ჩვენ ადადმყეკეთ ნახიდი გადაეფდეთ ჩვენი წარმოების სრული კონსოლიდაციისკენ და საქმით დავამტკიცეთ, რომ გეგმაით მეურნეობა და საბალოო დემოკრატიული წყობილება ომის შემდგომ სიძნელეთა დაძლევისა და მშრომელთა საარსებო დონის ამაღლების ყველაზე სიმდიდრეთ საშუალება. გეგმის ინსტიბიის მეოთხეთ წარმოების დონე 1947 წელს ტრადიციად ამოდდა 1945 წლთან შედარებით. დამახასოთებელია, რომ მრეკეენი მსოფლიო ომის შემდეგ წარმოების ასეთი დონე მიღწეულ იქნა მხოლოდ ომის ოთხსშემდგომი წლის გასვლის შემდეგ.

გოტვალდი შეეხო ბაზარზე სამრეწველო საქონლის ნაკლებობის და განაცხადა, რომ ეს ნაკლებობა რამდენიმე მიზეზით იხსნება. ჯერ-ერთი, მნიშვნელოვანად გადიდდა მოსახლეობის მოთხოვნილება საქონელზე, რომლის შეეხებაც მის საკმაო რაოდენობით არ შეეძლო გერმანელი ოკუპაციის პერიოდში. მეორე, „ახალ“ რესპუბლიკაში ფართო მასების შესაძლებლობამ ყავეთ ბეტა საკუთარ ზეიმანთან, მაშინ როცა წინათ ყველაზე იეტიდელების ყიდვაც კი არ შეეძლოთ. მესამე, ბაზარზეკენ გვალვამ ამოქცია ჩეხოსლოვაკიის სახლეთარეულობიდან ფერფლი ბალნეოლოგიური ბეტანა ბალნეოლოგიური ბეტანა.

ბეტანეოლოგ ბალნეოლოგ ბეტანა ბალნეოლოგ ბეტანა ბალნეოლოგ ბეტანა